

Néhány kiegészítés az előadásomhoz:

Nem csak a jól hallható betegségem gyötört az előadás alatt, hanem az idő szűke is. Rengeteg gondolat volt a fejemben, amit szerettem volna Veletek megosztani, de volt, amire nem jutott idő, és volt olyan is, ami csak később jutott eszembe, hogy azt is el akartam mondani. Most pontokba szedem a legfontosabbakat.

1. A hardver bemutatásánál kimaradt, hogy a négy kimeneti csatornának külön-külön hangerő-szabályozója van. Így meg tudtam csinálni azt, hogy azok diákok alkossanak egy párt (és osztozzanak egy csatorna Y-kábelén), akik hangosan szeretnek zenét hallgatni, és külön párt (külön Y-kábellel és hangerő-szabályozóval) azok, akik halkan. Így mindenki beállíthatta a neki megfelelő hangerőt.
2. A Kárpátia együttes vezetőjének, Petrás Jánosnak a kitüntetését rosszul mondtam. Nem Kossuth-díjat ítélték neki, hanem Magyar Arany Érdemkeresztet. A többi stimmel: az alakuló botrány miatt próbálták elmismásolni, hogy igazából a másik Kárpátia együttesre gondoltak, aztán amikor beégték (az a Kárpátia zenekar sok évvel korábban megszűnt), akkor azt mondták, hogy ja de, mégis erre gondoltunk. Itt egy cikk az esetről: https://web.archive.org/web/20131227012101/http://alfahir.hu/miniszteriumi_baki_vagy_me_ghackelt_hirportal#. A kavart az okozta a fejemben, hogy Lovasi András (a Kispál és a Borz és a Kiscsillag együttes vezetője) Kossuth-díja körül is volt egy kis értetlenkedés annak idején, de nála tényleg Kossuth-díj volt a téma.
3. Az Omega együttes egyik dalához mutattam egy képet az előadáson, amin épp egy hatalmas kapu két szárnya nyílik. Ott nem tudtam végigvinni a gondolatot, amit a képhez mondani akartam, és ami az órán is elhangzott: az átszűrődő fény által formázott fordított kereszt értelmezhető egy felfelé mutató kardként is. A csoportba járó Star Wars-rajongók el is nevezték „fénykard”-nak. Jó kis nyelv a magyar, ha szófacsarásról van szó. :)
4. Volt a tarsolyomban egy rövid videó, amit engedélyek hiányában megosztanom most már nem szabad, de az előadáson szívesen megmutattam volna, ha lett volna rá idő. Ezen az látszik, amint az egyik visszahúzó és csendes diák a mellette ülő, szintén halk szavú barátnőjének a felkarját püföli arra az ütemre, hogy „nap-fénye-világosságot-hold-fényteljességet-adjatok”. Rögtön azután, hogy mondtam nekik, hogy képzeljék magukat a sámán törzsi imádságának közepébe. Jó volt látni, hogy sikerült az odaképzelés. :)
5. Az előadáson elmondtam, hogy a heavy metál kézjel nem a sátán jele (bár van, aki arra használja), sőt, épp ellenkezőleg: a siketnéma jelnyelvben az „I love you” jele majdnem pont ugyanígy néz ki (csak a hüvelykujj is ki van nyitva). Azóta, hogy ezt elmondtam, három különböző helyen találkoztam ezzel a jellel.
6. Az „István a király” tanítása során nagyon sok nyelvi és történelmi magyarázatot adtam a dalszövegekhez. Ezekre az előadásom során egyáltalán nem jutott idő, de az óra tartása közben is fájt egyetlen mondatba sűríteni a magyarázatot olyan utalásokhoz, amik akár saját órát is megérdemelnének (pl. „Rákóczi világot hódít”, „Dózsa lesz György királyunk”, ...).
7. A zenén keresztüli tanítás nagyon hálás, és szinte kiapadhatatlan téma. Rengeteg jó magyar zene van, amiknek a dalszövege nyelvi szempontból gazdag, és tanításra érdemes. Ha nem öt, hanem tíz alkalmam lett volna erre a kísérletre, akkor befért volna még néhány kedvenc, mint pl. Quimby, KFT, Kovács Kati, Bëlga, P. Mobil, Első emelet, Vad fruttik, stb., de még akkor is sok kincs maradt volna ki.
8. Van még egy témaötletem, ami nem zene, de hasznos lenne a magyartanításban. Ha máskor is kapok lehetőséget helyettesíteni ebben a korosztályban, akkor azt is kipróbálom, és majd az AMPE konferencián arról is beszámolok. :)

Még egyszer köszönöm a lehetőséget!